

*„S celou svou domácností
uvěřil Pánu“ (Sk 18, 8).*
**„Oikos“ a evangelizace
skrze vztahy**

Římskokatolická farnost Tuhoměřice

2. neděle velikonoční (23.4.2017)

(Sk 2, 42-47; Ž 118; 1 Petr 1, 3-9; Jan 20, 19-31)

Dnešní neděle má hodně názvů. Je to neděle ve velikonočním oktávu nebo 2. neděle velikonoční (ale žádná „neděle po velikonočích“: dnes ještě slavíme velikonoce, slavíme den vzkříšení Ježíše). Je to také neděle „in albis“ („v bílém“ nebo „bílá neděle“), protože nově pokřtění nosili v tento den naposledy bílé roucho, do něhož byli oblečeni při křtu o velikonoční vigílii. Tato neděle se nazývala také „Quasimodogeniti“: nemá to nic společného s románem Viktora Huga, ale jsou to první latinská slova vstupní antifony „jako novorozené děti“. Je to také „neděle sv. Tomáše“ podle evangelia, které se čte. A od roku 2000 je to také neděle Božího milosrdenství.

Ale když jsem se modlil s texty z lekcionáře, oslovilo mě, že ve všech textech se opakují slova a výrazy jako „víra“, „uvěřit“, „přijmout víru“, „dosáhnout cíle své víry“. V posledním verši evangelia, které jsme četli, sv. Jan říká, že to všechno napsal „abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu“. První čtení ze Skutků apoštolů končí tím, že „Pán rozmnožoval den co den počet povolání ke spáse“. A během velikonoční doby budeme každou neděli slyšet o tom, jak lidé přijímali víru a jak církev rostla (a jak má ještě růst). Proto jsem chtěl dnes mluvit o tom, jak můžeme i my hlásat radostnou zvěst, aby Pán mohl i v naší době „rozmnožovat den co den počet povolání ke spáse“ a aby se další lidé mohli setkat s Ježíšem a uvěřit.

Ještě jsem nevyslovil slovo, které asi čekáte, a které mnohým z vás nahání strach: evangelizace. Ano, jde o to, abychom „evangelizovali“, což znamená hlásat evangelium, radostnou zvěst. Ale existují různé způsoby, jak to dělat, a to, co chci vám nabídnout, je velmi jednoduché a jemné. A není to nic nového, to už dělal sv. Pavel v Korintě. Je to ve Skutcích apoštolů v kapitole 18.

Předtím byl Pavel v Athénách a měl dokonale připravený evangelizační projev, který se ale nesešel s velkým úspěchem: posluchači se mu posmívali a říkali „poslechneme si to od tebe někdy jindy“. Sice někteří

uvěřili, ale nevypadá to, že by církev v Athénách prospívala. V Novém zákoně už o ní nic neuslyšíme. Ale máme dva listy Pavla církvi v Korintě, která byla velmi důležitá a velmi živá (až příliš). Jak sv. Pavel dokázal tam, co nefungovalo v Athénách?

Víme jenom, že se setkal s jedním židem jménem Aquila, který měl stejné řemeslo jako on (šití stanů). Text říká. „Sblížil se s ním a bydlel a pracoval u něho“. První konvertita v Korintě byl Pavlův kolega (a jeho žena Priscilla). Pak se přestěhoval k jistému muži jménem Justus (možná to byl Pavlův přítel). Jeho dům sousedil se synagogou a soused Krispus, představený synagogy, uvěřil. Ne sám ale i s celou svou domácností (v řečtině je to slovo „oikos“), což představuje jeho rodinu a možná i jeho otroky. A na konci sám Bůh potvrdí, že má „v tomto městě početný lid“. Pavel tam pobyl rok a půl.

Nemáme k dispozici obsah jeho projevů, ale známe jména lidí, s kterými se setkal a s kterými se sblížil. Evangelizace jde skrze vztahy: přátelé, kolegové, sousedé, příbuzní. Slovo „oikos“, které znamená „lidi z domu“, „domácnost“, můžeme také použít, abychom naznačili všechny naše blízké vztahy, všechny lidi, s kterými jsme v kontaktu v každodenním životě... a kteří se můžou skrze nás přiblížit k Bohu a setkat se s Ježíšem.

Zveme vás, abyste si udělali seznam nebo mapu „oikos“. Po kázání dostanete pero a mapu „oikos“, kterou můžete vyplnit. Ve středu jste vy a kolem jsou příbuzní, sousedé, kolegové, přátelé. Můžete napsat jedno až pět jmen (nebo i více) v každé kategorii, hlavně jména těch, kteří nevěří, kteří se ještě nesešli s Ježíšem, abyste se mohli za ně modlit, prosit Boha o požehnání pro ně. Každý den se můžete modlit za osoby z jednoho ze čtyř okruhů, pátý den se vrátit na ten první okruh a stále to opakovat. Je to první etapa procesu evangelizace skrze „oikos“. V úterý 2. května ve 20h během modlitebního setkání v klášteře bude možnost modlit se společně a navzájem se podpořit v tomto úkolu.

2. etapa je „sblížit se“, prohloubit vztahy a snažit se milovat opravdovými skutky. Pokračovat v modlitbě, ale také snažit se ukázat konkrétně těmto lidem lásku tím, že se skutečně a upřímně o ně zajímáte a že jim prokážete službu.

3. etapa je, až přijde čas, svědčit o tom, co pro mě Ježíš udělal. Jde o to odpovědět na otázky, které případně přijdou, a využít všech možností k vysvětlení proč věříme, „vždy ovšem s vlídností a úctou“.

4. etapa je pozvat jednu osobu z „oikos“ na setkání, které pořádá farnost, aby se setkala s Kristem a s jeho rodinou, doprovodit ji tam a představit ji svým přátelům z farnosti...

A pak už to není na nás! Evangelizace je dílo Boží, ne naše.

P. Alain Cleysac CCN, administrátor farnosti